

Toekomst zondag Parochie in Beveren-Zwijndrecht

Inleiding Parochiaal beraad 20 april 2022

Van harte welkom aan ieder van jullie op dit Parochiaal beraad. Een samenkomst van onze Parochie in Beveren-Zwijndrecht waarop iedereen welkom is. Omdat de parochieploeg iets te zeggen heeft, een belangrijke verandering aan te kondigen heeft, een richting die we in de toekomst willen gaan met de beleving van de zondag, het vieren van de eucharistie. Je bent ongetwijfeld benieuwd, naar het geheel, naar de algemene richting, en de motivatie ervan. Maar vooral, begrijpelijk, benieuwd naar de verandering voor jouw kerk, waar jij wil vieren. Na de lange inleiding hierover vragen we naar jouw mening en zullen we er een eerste, spontane reactie op geven. Om dan al jouw meningen, mét je adviezen, mee te nemen naar de volgende parochieploeg. Waar we de besluiten zullen nemen. Dit samenzijn heeft dus de bedoeling je te informeren vanuit de parochieploeg en jouw advies te vragen over ons plan.

De parochieploeg is de ploeg die de pastorale verantwoordelijkheid draagt over de parochie. Onze ploeg bestaat uit Chantal Claeys, Lucia Buys (parochieassistente), diakens Herman Stroobandt, Jeremi van Gorp en Marc Van Raemdonck, en de pastoor, ikzelf. Er zijn in onze parochie ook twee 'lokale werkgroepen', zeg maar de veldwerkers in al onze kerkplekken. Ze worden aangestuurd door twee parochieploegleden. Chantal zit de lokale werkgroep van de polders voor, Lucia die van Beveren-Zuid en Zwijndrecht.

Je pastoor neemt de volle verantwoordelijkheid voor het plan dat hier wordt voorgesteld. Dat wil zeggen dat complimenten zullen gedeeld worden met de leden van de parochieploeg. Dat wil vooral zeggen dat de tomaten die gegooid worden in alle eenzaamheid zullen geïncasseerd worden, vanuit de positie van eindverantwoordelijke. In de hoop natuurlijk dat we nadien nog door dezelfde kerkpoort willen stappen.

Nog dit: de collega-priesters, die mee voorgaan in onze zondagsvieringen, zijn reeds op de hoogte van het plan, alsook deken Raf Vermeulen. Als zij het plan nog niet gedeeld hebben met jou, dan was het op onze vraag. We dachten er goed aan te doen het plan in één beweging te delen, vanavond dus. We zijn er ons van bewust dat dit wrevel kan opwekken. En de kritiek kan doen weerklinken dat dit van weinig synodaliteit, overleg, democratie getuigt. We kunnen maar eerlijk zeggen dat het intensief luisteren al maanden bezig is en dat we nu als parochieploeg, vanuit ons verantwoordelijkheidsgevoel, gedacht hadden dat de tijd rijp was om beslissingen te nemen en hierover dus, vanavond, je advies te vragen.

Mogen we je geduld nog wat op de proef stellen om eerst de motivatie voor het plan 'Toekomst zondag' te schetsen. We doen dat in 4 punten.

- **Herstructurering 2016**

In 2016 vond er in ons bisdom een grote herstructurering van het parochielandschap plaats. De 34 dekenaten werden herleid tot 10, de honderden parochies tot 43. Met o.a. het gekende gevolg dat het dekenaat Beveren 'Parochie in Beveren-Zwijndrecht' werd. Om terecht te komen, samen met enkele andere parochies onder het dekenaat Sint-Niklaas. Je hebt daardoor sinds 2016 geen deken meer maar wél een pastoor-moderator. Hij werd dan moderator over verschillende pastoors. We hoeven het niet onder stoelen of banken te steken dat deze operatie er gekomen is vanuit een diepe crisis. De vorige structuur was, wegens personeelstekort, niet meer in leven te

houden. Krachten wilde men bundelen, langs de herstructurering, om te overleven en zelfs met de oprechte hoop nieuw en sterker parochielevens mogelijk te maken. Het logisch gevolg was ook in die nieuwe, grote parochie een centralisatie door te voeren van administratie, financiën, werkgroepen. Om krachten, die men niet meer heeft of die aan het eind van hun latijn geraken, te ontlasten, uit te sparen. Momenteel zijn wij aan die beweging bezig door een beperkt centraliseren van de administratie, een volledig centraliseren van de financiën en een fuseren van de vijf edities van het parochieblad.

Het plan van 2016 van ons bisdom had een oprechte bedoeling. Het heeft een dynamiek teweeg gebracht in vele parochies, ongetwijfeld. Het heeft ook gezorgd, we moeten dat durven toegeven, voor heel veel pijn, ruzie, frustratie, afhaken van kerkgangers, medewerkers, priesters. De vraag is of het zonder dat plan niet veel erger zou geweest zijn.

- **Stand van zaken 2022**

Vandaag, bijna een volle zes jaar later zijn er bloeiende parochies te vinden. We hebben het over de grote nieuwe eenheden, een verzameling van kerkplekken die intens samenwerken. Het plan verdient dus z'n waardering. Tegelijk kunnen we er niet naast kijken dat in deze kerkelijke crisistijd het plan van 2016 serieus kraakt. Het aantal kerkgangers en bij de parochie betrokken gelovigen en medewerkers blijft dalen; de coronacrisis heeft dit ongetwijfeld versneld. Men stelt zich vele vragen en houdt het vaak niet uit op het kleine en zinkende schip. Een nieuwe instroom van diakens en parochieassistentes is er bijna niet meer. Het is niet echt sexy om in een bedrijf in moeilijkheden te beginnen werken. We mogen als parochie van geluk spreken dat we begin juni een deeltijds parochieassistente cadeau krijgen. Met het priesterbestand gaat het helemaal niet goed, laten we een kat een kat noemen. Instroom: te verwaarlozen. Uitstroom: problematisch. De normale voorziene uitstroom, maar ook de moeilijke oefening om zinvol en met waardering om te gaan met oudere priesters die zich wél nog willen inzetten en met priesters in de herfst van hun leven die vroeger dan normaal willen stoppen. We hebben dan nog niet gesproken over priesters in actieve dienst die fysisch en psychisch moe zijn, vaak tijdelijk of permanent uitvallen, of als dat niet het geval is, verlangen naar hun pensioen.

Enfin, we waren aan het vertellen dat het plan van 2016 serieus kraakt. Ja, ook hier bij ons, en daarmee bedoelen we in ons dekenaat, waar de priesters die ons hier in de parochie bijstaan, meer en meer ingeschakeld worden in de andere parochies. Omdat de pastoor van Hamme-Waasmunster langdurig ziek is. Hetzelfde met de priester die in Belsele en Sinaai actief is. Onze deken loopt zich momenteel te pletter, en steekt veel te veel tijd in puzzelen met gepensioneerde collega's en opvangen van de frustraties van de plaatselijke gemeenschappen.

Vandaag is het al een tijdje zo dat niet alle parochies (we hebben het hier dus niet over één kerkplek maar de grote parochie als verzameling van de vroegere kleinere parochies) een pastoor meer hebben. Herzele, Mere. Vandaag geeft Gent toe dat de doos leeg is. Er is niemand meer om te benoemen. En waar men verschuift maakt men een nieuw gat. We zouden hier ook enkele namen van collega's kunnen noemen die de komende maanden met pensioen gaan. Het goedbedoelde plan van 2016 is

aan herziening toe, zoveel is duidelijk. Het bisdom is nu bezig met het installeren van een nieuwe functie, een eindverantwoordelijke van een parochie die geen priester is.

Ja, je hebt gelijk als je opwerpt dat dit al veel langer moest gebeurd zijn. Je hebt gelijk dat het ambt moet verruimd worden en dat dus ook vrouwen en gehuwde mannen priester moeten kunnen worden. Maar dat zullen we hier vanavond in Beveren of morgen in Gent wellicht niet oplossen. Ook is het zo dat dit niet al onze problemen oplost. Het is immers al langer dan vandaag zo dat niet alle inwoners van een parochie gelovig willen zijn. Gelukkig is er die vrijheid van keuze. We spreken dan van 'secularisatie'. Kerk en wereld vallen al een tijdje niet meer samen. Onze structuren gaan er nog teveel vanuit dat dit wél zo is. Kardinaal De Kesel zegt al jaren terecht dat we genoeg redenen hebben om een bescheidener plaats in te nemen. Wat dan natuurlijk niet wil zeggen dat we niets meer zouden te zeggen of uit te stralen hebben.

- **Ervaring voorbij maanden**

Terug naar onze parochie en naar de toekomst van de zondag. Je weet dat er in oktober II. een pastoor benoemd is voor gans Beveren en Zwijndrecht. Die had en heeft het voornemen om herder te zijn van allen die parochiaan willen zijn in deze tijd. Vandaar ook de gemaakte keuze om zich in alle kerken, waar eredienst plaatsvindt op zondag, te laten zien. Vaak maar één keer per maand. Waardoor één kerk minstens twee, maar vaak nog meer voorgangers telt. We zijn dankbaar om de inzet van die collega's, niet in het minst om de inzet van Daniël Van de Velde, omdat die inzet van hem nog zoveel meer is dan enkel op zondag. Maar het goedbedoelde vieringschema is misschien niet de goede keuze geweest. Is het niet beter een vaste voorganger te hebben voor elke kerk waar we nog eucharistie zullen vieren? Beter voor de plaatselijke gemeenschap, en ja, ook beter voor de voorganger zelf.

De voorbij maanden leren ons ook, laat het ons toch maar eerlijk toegeven, dat we met te weinig volk in teveel kerken eucharistie vieren. En, opvallend, een niet onbelangrijk deel van de kerkgoeters is het al gewend ter kerke te gaan in een andere dan de eigen kerk. Moeten we niet eerlijk, met grote pijn maar met de nodige moed, een stap verder zetten en enkele kerkgebouwen loslaten? Is het niet beter ons op enkele kerken te concentreren waar we dan wekelijks eucharistie vieren? Is het geen tijd om toe te geven dat we zoveel kerken niet meer nodig hebben? Er eerlijk over onderhandelen met de gemeente, vanuit de vraag ook of zoveel geld uitgeven aan al onze kerken nog verantwoord is. Je wil niet weten, de kerkraadsleden onder ons weten het wél, wat onze kerkgebouwen kosten aan onderhoud en restauratie. Je wil niet weten wat het kost om een kerk een paar uur te verwarmen. We moeten het gesprek durven aangaan, het kerkenbeleidsplan van 2017 evalueren. Dit is een taak van het Centraal kerkbestuur (C.K.B.) en de gemeente. We spreken hier enkel over Beveren. In Zwijndrecht is de keuze al gemaakt en behoudt men één van de twee kerken.

- **Toekomst kerk**

Laat het duidelijk zijn. We willen vanavond de boeken niet sluiten in onze mooie parochie. Integendeel, we willen toekomst schrijven. Dat lijkt niet zo, kan je

opwerpen na de voorbije gesproken woorden. Die woorden spreken we om niet naast de crisis te kijken. Om eerlijk toe te geven dat het een moeilijke kerkelijke tijd is waarin we vertoeven. Dit benoemen, dit toegeven is nodig. Natuurlijk niet om onze pijn te koesteren. Wél om te vermijden dat we een schijnheilig spel spelen en geleerde woorden en theologische redenen bovenhalen om ons plan te rechtvaardigen. Dat willen we uitdrukkelijk niet doen.

Hoe willen we toekomst schrijven, als het over onze zondag gaat? In de nabije toekomst willen we heel concreet aandacht hebben voor de volgende vijf punten.

+ *We willen de kerkgangers gastvrij onthalen.* Noodgedwongen, door corona hebben we de voorbije jaren onze deuren te vaak gesloten. En als ze open gingen, gezegd wat mag en niet mag. Om onze veiligheid, uiteraard, maar het beperkte onze gastvrijheid daardoor heel sterk. Met het gekende en spijtig genoeg blijvende resultaat tot gevolg: minder volk. We zijn nog niet van de crisis verlost, maar we sluiten ons aan bij de maatschappij waar het gewone leven al een tijdje terug is opgenomen. Zet de opgestapelde stoelen dus maar terug. Verwijder de stickers op de vloeren eerstdaags. Laat de mensen zelf maar kiezen of ze hun handen nog willen ontsmetten. Behoud wel, a.u.b., het onthaal bij het binnenkomen. Niet meer omwille van corona, wél omdat onthaal een evidentie zou moeten zijn. Wie naar onze vieringen komt, mag toch begroet worden. Werk een beurtrol uit van medewerkers die deze taak op zich willen nemen. Kies mensen die ervoor geschikt zijn. Omdat ze uitblinken in vriendelijkheid én discretie. Begroet worden als je ergens toekomt, zo aangenaam toch, zo belangrijk. Hetzelfde, als het kan, bij het verlaten van de kerk. Waarom de mensen dan ook niet groeten? Meer zelfs als het kan. Organiseer regelmatig een ontmoetingsmoment achteraan de kerk. Vorm gemeenschap, bied een kop koffie of een glas wijn aan. Zoveel werk vraagt dat toch niet. Kies kosteren die tijd hebben na de viering. Zodat we de mensen niet moeten buitenjagen en er tijd is voor ontmoeting. En daarbij, moet die kerk na de dienst wel gesloten worden? Want, en zo zijn we bij ons tweede punt ...

+ *We willen open kerkgebouwen, op zondag én op alle andere dagen van de week.* Er zijn redenen genoeg te vinden om een kerk niet open te laten. Die redenen moeten ernstig genomen worden. Maar geen enkele reden mag een reden zijn om als kerkraad te besluiten om ze toch gesloten te houden. Elke reden kan immers weerlegd worden met haalbare oplossingen. Goede medewerkers van onze kerkraden, bespreek dit, niet morgen maar vandaag. Open je kerk, op een verantwoorde manier. De kerken Onze Lieve Vrouw Bijstand en Haasdonk waren al open. Heel binnenkort is deze Sint-Martinuskerk van Beveren permanent open. Wie wordt de vierde? Er is een nood aan stilteplekken, aan plekken waar men bezinnend en biddend kan vertoeven. We hebben de aangename plicht dit mogelijk te maken.

+ *We willen kwaliteit aanbieden in onze liturgie.* Als we toekomst willen schrijven als parochie, ook en vooral op zondag, moet ons aanbod de moeite zijn. Moeten onze kerken er proper bij liggen. Chapeau voor de gebouwen waar dat al zo is. Weet je uitgedaagd waar dat nog niet zo is, waar een lenteschoonmaak broodnodig is. We hebben het niet over een vuile vloer, dat valt overal wel mee. We hebben het wel over het stijlvol inrichten van de kerken, de grote ruimte waar iedereen meeviert.

Maar ook en vooral over de grote kuis die wel eens nodig is in sacristieën en bergplaatsen. Laat dat maar gepaard gaan met de opkuis van de gebruikte kelken, cibories, kandelaars. Hier en daar moet ook eens geïnvesteerd worden in nieuwe kazuifels.

Naast de aandacht voor dit materiële, niet onbelangrijk, willen we een tandje bijsteken als het over de kwaliteit van onze vieringen gaat. Onze liturgie mag warm en spontaan zijn, uiteraard. Maar dit kan hand in hand gaan met een lat die we, zonder krampachtig te willen zijn, hoog mogen leggen. Ter ere Gods, om er zelf van te genieten én om nieuw volk aan te trekken. Wie nu nog overweegt om te komen naar ons, die wil stijlvolle liturgie, kwaliteitsvolle zang met mooie orgelmuziek ook voor en na de viering, goed verstaanbare lectoren, een aansprekende homilie, noem maar op. We denken dat dit proces vlotter zal verlopen door een voorganger z'n vaste kerk of kerken te geven.

+ *We willen actief op zoek gaan naar bijkomende medewerkers.* Om niet alles op steeds dezelfde schouders te laten rusten. Om medewerkers die moe geworden zijn de kans te geven te minderen of zelfs te stoppen. Dit proces zal ook inhouden: medewerkers die thuisloos worden (omdat er in hun kerk geen zondagsdienst meer zal zijn) uitnodigen om als medewerker thuis te komen in een voor hen nieuwe kerk. Bij deze is de uitnodiging nu al voor de eerste keer officieel uitgesproken. Veel zal natuurlijk ook van de gastkerk afhangen. Of de medewerkers aldaar de kerkpoort en het eigen hart willen openzetten voor de nieuwe medewerkers. Bij deze is de oproep gelanceerd om hiervoor alle inspanningen te doen. Daaraan meteen gekoppeld de oproep naar alle kerkgangers toe om je af te vragen wie een lift kan gebruiken naar de kerk. Weinigen, die een lift nodig hebben, durven dit zelf vragen. Misschien wil hij of zij die over een wagen beschikt zich afvragen met welke ... medeparochianen ... die kan volgeladen worden. Een kleine moeite, maar je maakt er iemands dag mee goed en zorgt voor een lege kerkstoel minder.

+ *We willen blijvend en zelfs meer aandacht hebben voor jonge gezinnen en nieuwe wegen zoeken om met hen op weg te gaan.* Velen pijnigen hun kerkelijke hersenen met de vraag hoe we die jonge gezinnen kunnen bereiken. Heel eenvoudig kan het nochtans zijn. Er zijn hier in onze parochie nog honderden gezinnen die jaarlijks bij ons aankloppen om het sacrament van het doopsel, de eucharistie (eerste communie), het vormsel en het huwelijk te ontvangen. Ze worden reeds opgevangen door een hele ploeg van medewerkers. De coronajaren hebben die opvang zeer ernstig tegengehouden. Nu we stilaan terug onze draai vinden, kunnen we ons afvragen of we het hier en daar niet best wat anders aanpakken en daarvoor extra medewerkers zoeken, vooral ook bij de jonge gezinnen zelf. We willen inspanningen blijven doen en extra inspanningen doen om zij die om een sacrament vragen, met hun ouders, welkom te heten in onze zondagsliturgie. Beseffend dat deze combinatie, jonge gezinnen in een zondagsviering, geen makkelijk huwelijk is. Daarom een concreet plan om bijkomende inspanningen te doen op andere momenten.

Juist, het wordt tijd om dat plan van de parochieploeg uit de doeken te doen.

- De **jonge gezinnen** die bij ons aankloppen willen we, zoals gezegd, blijvend uitnodigen en welkom heten in onze zondagsvieringen. Ze zijn natuurlijk welkom in alle kerken waar we vieren, maar we willen hen vooral uitnodigen in een beperkt aantal kerken, waar de pastoor de voorganger is. We zullen creatief zoeken hoe we hen onthalen. Zodat zij, als gelegenheidskerkganger, niet moeten zeggen bij het buitengaan: 'Is het dat maar?' én zodat de vaste kerkganger niet moet zuchten omdat 'hun' viering helemaal ondersteboven wordt gekeerd. Daarnaast willen we in het komend werkjaar zeer regelmatig de jonge gezinnen op vrijdagavond samenbrengen in de Sint-Jan-Evangelistkerk te Beveren. Om hen daar thuis te laten komen in het christelijk geloof en in creatieve liturgie, langs gebedsdiensten. Met nadien telkens een ontmoetingskans. Deze weg heeft niet de bedoeling de bestaande manier van werken af te schaffen. Het wil een bijkomende weg zijn, een nieuwe poging om vele jonge gezinnen, ook de kinderen die tussen de leeftijd van eerste communie en vormsel zitten, bij elkaar te brengen en hen te laten proeven van een gastvrije parochie, die zelf zoekend is. Bestaande catechisten die het wensen kunnen eraan meewerken, maar we zullen hiervoor zeker en vast nieuwe medewerkers aantrekken, niet in het minst de ouders zelf die zich voor korte of langere tijd willen inzetten.

Met deze keuze willen we heel duidelijk zeggen: we weigeren het op te geven, we geloven nog in toekomst en willen er inspanningen voor doen. Hopend natuurlijk dat Gods Geest ons ook helpt.

- Terug naar **de zondag**. In onze Parochie in Beveren-Zwijndrecht willen we vanaf juli de komende tijd in volgende kerken wekelijks eucharistie vieren: Kieldrecht, Vrasene, Zwijndrecht, Haasdonk, Sint-Martinus Beveren. Collega Daniël Van de Velde zal wekelijks voorgaan in Vrasene, op zondag om 11 uur. Collega Johan Van Daele zal wekelijks voorgaan in Haasdonk, op zondag om 9 uur. Ikzelf zal wekelijks voorgaan in Zwijndrecht, op zaterdag om 17.30 uur, in Kieldrecht op zondag om 9 uur en in Sint-Martinus Beveren om 11 uur. We herhalen dit even: op zaterdag om 17.30 uur zal er een viering zijn in Zwijndrecht, op zondag om 9 uur in Kieldrecht en in Haasdonk en om 11 uur in Sint-Martinus Beveren en Vrasene. En dit dus elke zaterdag en elke zondag, dus wekelijks. Dit wil zeggen dat er in de kerken die niet vernoemd zijn geen eucharistie op zondag of op de vooravond zal plaatsvinden. Dus niet op de plaatsen waar er al geen viering meer was: Doel, Prosperpolder, Melsele, Onze Lieve Vrouw Bijstand Beveren. En vanaf juli ook niet meer in Burcht, Kallo, Verrebroek en Sint-Jan Evangelist Beveren. In Burcht zullen er wel nog uitvaarten mogelijk zijn in de zomer en een stuk van de herfst. Om de kerk daarna leeg te maken, daar ze eind van dit jaar onttrokken wordt aan de eredienst. In Onze Lieve Vrouw Bijstand blijven nog uitvaarten mogelijk; de kerk zal in de toekomst wel aan de eredienst worden onttrokken. In Doel en Prosperpolder zullen vanaf januari 2023 nog enkel uitvaarten en kermisdiensten mogelijk zijn, dus geen dopen en huwelijken meer; voor Prosperpolder enkel in de maanden dat de temperatuur een samenkomst toelaat. In Kallo, Verrebroek, Melsele en Sint-Jan Evangelist Beveren zal alle eredienst, behalve dus op zondag, nog mogelijke zijn. We herhalen dat de kerk Sint-Jan-Evangelist Beveren op vele vrijdagavonden een thuishaven zal worden van jonge gezinnen waar

we op een creatieve manier de Blijde Boodschap willen overbrengen en frisse gebedsdiensten willen aanbieden. Wat de kerk van Melsele betreft. Daar lijkt er vanuit de basis sterke interesse te zijn om de kerk intenser te gebruiken voor cultuur. Mits goed overleg met de kerkraad moeten hier mooie groeikansen in zitten. Er is nog niks gezegd over de kapel van Gaverland, ons bedevaartsoord. Uiteraard blijven we dit koesteren als ons bedevaartsoord. Er staan zware restauratiewerken voor de deur; die zullen nog niet onmiddellijk starten. Ook is er in Gaverland de bezorgdheid rond het vinden van bijkomende vrijwilligers. We kijken in ieder geval uit naar een zorgeloze meimaand na de voorbije coronajaren.

- Beste medeparochianen, vooral voor de informatie van de laatste minuten ben je wellicht naar hier gekomen. Voor de één zal dit vernieuwend klinken, voor de ander gaat het in deze crisistijd niet ver genoeg. Voor de één zal het een opluchting zijn, voor de ander een koude douche. Voor bijna elke kerkplek brengt dit plan verandering teweeg, zoveel is duidelijk. De één zal zich vlotjes aanpassen, voor de ander zal dit tijd vragen. De één begrijpt, de andere niet. Zo gaat dat nu eenmaal. Mogen we voorstellen om nu even kort te pauzeren. Het daarnet voorgestelde schema zal je uitgedeeld worden. Bekijk het, spreek er even over met elkaar. Over vijf minuten is er dan de kans om voor alle toehoorders te reageren, langs de loopmicro. Waar het mogelijk is zal ik daar dan op antwoorden. In ieder geval worden de opmerkingen, vragen en adviezen genoteerd en meegenomen naar de volgende parochieploeg.
Bedankt al om nu geluisterd te hebben. Neen, de parochieploeg heeft de waarheid niet in pacht. We beseffen heel goed dat beslissingen nemen in een crisistijd niet makkelijk, laat staan plezant is. Uiteraard hebben we het beste voor met onze parochie, en met jullie allen. Daarom juist denken we dat het nodig is om knopen door te hakken, hier en daar een nieuwe weg te gaan. En ja, ook te snoeien, uit noodzaak, maar hopelijk ook om tot nieuwe bloei te komen. We horen graag je reactie straks.

Patrick De Baets, pastoor

Reacties welkom op patrickdebaets@gmail.com

EUCHARISTIE OP ZONDAG (vanaf 9 juli 2022)

ZATERDAG		
ZWIJNDRECHT	17.30 uur	Pastoor Patrick

ZONDAG		
HAASDONK	09.00 uur	Priester Johan
KIELDRECHT	09.00 uur	Pastoor Patrick
BEVEREN St.-Martinus	11.00 uur	Pastoor Patrick
VRASENE	11.00 uur	Priester Daniël

ANDERE KERKEN

Kerk	Dopen	Communies	Huwelijken	Uitvaarten	Gelegenheds- vieringen
BEVEREN O.-L.-Vrouw				+ tot onttrekking aan de eredienst	+ tot onttrekking aan de eredienst
BEVEREN St.-Jan Evangelist	+	+	+	+	+
BURCHT	tot 06/06/2022	tot 15/05/2022		+ tot 11/2022	+ tot 11/2022
DOEL	tot 01/2023		tot 01/2023	+	+
KALLO	+	+	+	+	+
MELSELE	+	+	+	+	+
PROSPERPOLDER	tot 01/2023		tot 01/2023	+ behalve in de winter	+ behalve in de winter
VERREBROEK	+	+	+	+	+